

לפרשת במדבר

- א. ספירת מלאי אנושית: השבטים, המשפחות, עם ישראל. כולם טובים, כולם ראויים, כולם קרובים
בנים לאלהים. זה קורה גם במשפחות הכי טובות, שכן אחד נבחר להיות בכור: אהוב יותר, חשוב
יותר. אצלנו, אלה בני שבט לוי, ומתוכם – משפחתם של משה ואהרן.
- ב. (יז) וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר: (יח) אַל תִּכְרִיתוּ אֶת שַׁבָּת מִשְׁפַּחַת הַקִּקְהָתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם: (יט) וְזֹאת
עָשׂוּ לָהֶם וְחִיו וְלֹא יָמָתוּ בְּגִשְׁתָּם אֶת קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים אֶהֱרֹן וּבְנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל עִבְדוֹתוֹ וְאֶל
מִשְׁאוֹ: (כ) וְלֹא יָבֹאוּ לְרֵאוֹת כְּבֹלַע אֶת הַקֹּדֶשׁ וְיָמָתוּ: [במדבר ד, 17 – 20]
- ג. הבן הנבחר מקורב אל האב, אל הקודש. אצלנו, במשפחת עם היהודי לדורותיה, הבן הנבחר
מקורב אל הקודש, בידי האב.
- ד. ירושה / חיים גורי

הָאֵיל בָּא אַחֲרוֹן.
וְלֹא יָדַע אֲבָרְהָם כִּי הוּא
מְשִׁיב עַל שְׂאֵלַת הַיְלֵד,
רֵאשִׁית-אוֹנוֹ בְּעַת יוֹמוֹ עָרַב.

נָשָׂא רֵאשׁוֹ הַשָּׂב.
בְּרֵאוֹתוֹ כִּי לֹא חָלַם חֲלוֹם
וְהַמְלֵאךָ נָצַב –
נִשְׁרָה הַמַּאֲכָלֶת מִיָּדוֹ.

הַיְלֵד שֶׁהִתַּר מֵאֶסוּרֵיו
רָאָה אֶת גֵּב אָבִיו.

יִצְחָק, כְּמִסְפָּר, לֹא הֶעֱלָה קֶרֶן.
הוּא חֵי יָמִים רַבִּים,
רָאָה בְּטוֹב, עַד אוֹר עֵינָיו כָּהָה.

אָבֵל אֶת הַשְּׁעָה הֵהִיא הוֹרִישׁ לְצִאֲצֵאָיו.
הֵם נוֹלָדִים
וּמַאֲכָלֶת בְּלִבָּם.